095| Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἔγνωκέ Με, ἂν καὶ μεθ’ ὑμῶν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον Εἰμι;

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/095-οὐδεὶς-ἐξ-ὑμῶν-ἔγνωκέ-με-ἂν-καὶ-μ/

Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἀντιλάβετό Με, ἂν καὶ πολλάκις πρὸς ὑμᾶς φέρομαι, ὡς ἂν Εἰμι ὁ πρεσβύτερος ὑμῶν ἀδελφὸς ἢ ὁ Πατὴρ ὑμῶν, πρὸς Ὃν πᾶσα σκέψις ὑμῶν ἀποτείνεται καὶ πᾶσα ἐπιθυμία ἀνυψούται;

Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἀντελήφθη Ἐκεῖνον, Ὅστις τὴν ψυχὴν ὑμῶν ὡς Καλλιεργητὴς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀνέσκαψε καὶ ἐξακολουθεῖ ἀνασκάπτων ἵνα καρποφορήσῃ, καὶ ἵνα φέρῃ εὐδοκίμως τοὺς καρποὺς αὐτῆς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν;

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ γνωρίσῃ Ἐμὲ ἂς ἀνυψώσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μέχρις Ἐμοῦ καὶ ἂς διαθέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξ ὁλοκλήρου, ἵνα προσδεχθῇ ἐν αὐτῇ τὴν Δύναμιν, τὴν ἐξ Ἐμοῦ ἀπορρέουσαν καὶ ἀντλήσῃ ἐξ αὐτῆς τὸ Φῶς, τὸ δυνάμενον νὰ διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἵνα ἀντιληφθῇ ἐν ὅλῃ τῇ δυνατῇ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ πνεύματι ἐκτάσει τὴν Ἀλήθειαν καὶ διακρίνων καὶ ἀναμετρῶν καὶ καταλογίζων ταύτην νὰ ἀναμετρήσῃ καὶ τὴν ἀπ’ αὐτοῦ καὶ Ἐμοῦ χωριζομένην ἀπόστασιν καὶ τὸ ὕψος καὶ ἀντιληφθῇ ἐξ ἰδίας αὐτοῦ ἐπιγνώσεως τὴν Πνευματικὴν Ὑπόστασίν Μου.

Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου Ἐγώ Εἰμι, ἀλλ’ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν, οὔτε ἐκ τῶν θνητῶν τῶν ὑπερυψωθέντων ὑπεράνω τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν, ἠδυνήθη νὰ διαγνώσῃ καὶ γνωρίσῃ τὸν Ἄρχοντα τοῦ Κόσμου, τὸν εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον πολυσχιδῶς καὶ ποικιλομόρφως ἐμφανιζόμενον καὶ ἀποκαλυπτόμενον καὶ διαμορφούμενον, ὡς κατέχοντος ἐν τῇ Ἐξουσίᾳ Αὐτοῦ ἁπάσας τὰς Ἀρχὰς καὶ Δυνάμεις καὶ Ἐξουσίας, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλας τὰς ποικίλας μορφὰς τῶν Ὑπάτων Πνευματικῶν Δυνάμεων, ἃς κατὰ βούλησιν δύναται νὰ προσλάβῃ καὶ ἐμφανισθῇ καὶ ἐξωτερικευθῇ ἐν ὅλῃ Αὐτοῦ τῇ Μεγαλοπρεπείᾳ καὶ Δυνάμει καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀπεικονίσει Αὐτοῦ, ὡς οἱ ἐπικαλούμενοι Αὐτὸν τὸν ἀντιλαμβάνονται.

Διὰ τοῦτο ὁ κατέχων τὴν Ἐξουσίαν τοῦ Κόσμου καὶ ὡς Ἄρχων αὐτοῦ, **ὁ ὑπάρχων καὶ Ζῶν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Αὐτοῦ Ἀρχῇ, ἐν ταῖς κατωτέραις Αὐτοῦ Ἀκτῖσι μεταλαμπαδεύεται ὡς Πνευματικὴ Ὑπόστασις ἀνάλογος τῆς πνευματικῆς ἐξελίξεως τῶν ὄντων, τῶν ἐπιζητούντων νὰ ἐπικοινωνήσωσι καὶ γνωρίσωσι Αὐτόν.**

Οὐδεὶς ὅθεν τῶν θνητῶν, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν διαβιούντων καὶ ὑπεράνω αὐτοῦ ἐξυψωθέντων, ἐγνώρισε καὶ διεβλέψατό Με, ὡς πρὸς τὴν γνωστὴν καὶ δυνατὴν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῳ αὐτοῦ ἀντιλήψει Πνευματικὴν Ὑπόστασιν, **ὡς Ἄμορφος ὢν καὶ Ἀπρόσωπος καὶ ἐν τῇ Ἐξουσίᾳ Μου κατέχων ἁπάσας τὰς Μορφὰς καὶ Ἀξίας καὶ Ὑποστάσεις καὶ Προσωπικότητας** δύναμαι κατὰ βούλησιν καὶ ἀρέσκειαν ἐκλέγειν οἱανδήποτε τούτων καὶ ἐμφανίζεσθαι καὶ ἀποκαλύπτεσθαι ἑνὶ ἑκάστῳ ὡς ἂν ἡ προσωπικότης, μεθ' ἧς παρουσιάζομαι, νὰ μὴν ἀπετέλη διάφορον καὶ ξεχωριστὴν ὀντότητα, ἀλλὰ αὐτουσίως καὶ ὁλοκληρωτικῶς, δι' ὅλων αὐτῆς τῶν διακρίσεων καὶ χαρακτηρισμῶν ἐκπροσωπουμένη καὶ ἐπικοινωνοῦσα μετὰ τοῦ ἐπικαλουμένου αὐτὴν νὰ ἄφηνε τὴν ἐντύπωσιν καὶ τὴν πλήρη βεβαιότητα, **ὅτι ἡ ἐπικοινωνία ἐγένετο μετ' αὐτῆς.**

Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς δώσω νὰ ἐννοήσητε καὶ ἀντιληφθῆτε πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκπροσωπῇ καὶ ὑποδύεταί τις μορφήν, τὴν ἀνήκουσαν εἰς ἄλλον, νὰ ἐμφανίζηται καὶ παρουσιάζεται δι' αὐτῆς καὶ ἡ οὕτω ἐκδηλουμένη πνευματικὴ ὀντότης νὰ μὴν ἀνήκῃ εἰς τὸν κάτοχον αὐτῆς, ἀλλὰ νὰ ἐκδηλοῦται διὰ τοῦ ὑποδυομένου αὐτὴν ὡς αὐτούσιος, ἀδιαχώριστος, ἀναπόσπαστος, ἀναλλοίωτος.

Ὑποτεθείσθω ὅτι ἀνήκετε εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν τῆς ἐξουσίας ἐν τῷ κόσμῳ σας καὶ ὅτι αἱ διάφοροι ὑποδεέστεραι ὑμῶν ἀρχαὶ ἔχουσι κατωτέρους καὶ στολάς, ἀναλόγως μὲ ὅλα τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ, εἰς ὃν ἀνήκουσι. Ὁ ἀνώτερος βαθμὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμφανισθῇ μὲ τὴν στολὴν τοῦ κατωτέρου, ὡς κατώτερσς ὁπόταν θέλῃ, ἐνῷ ὁ κατώτερος δὲν δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς ἀνώτερον μὲ στολὴν φερούσης βαθμὸν ἀνώτερον ἐκείνου, τὸν ὁποῖον κατέχει ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ αὐτοῦ. Φαντασθῆτε ὅτι αἱ στολαὶ αὐταὶ ἀποτελοῦσιν πνευματικὰς ὀντότητας, προσωπικότητας, ψυχικὰς ὑπάρξεις, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουσιν εἰς ἐκείνους οἵτινες διελθόντες ἐκ τοῦ κόσμου ὑμῶν ἢ καὶ ἐξ ἄλλων κατωτέρων ἢ ἀνωτέρων αὐτοῦ, δὲν δύνανται νὰ μεταβληθῶσι καὶ ἀλλοιωθῶσιν, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ διαχωρισθῶσι καὶ ἀποτελέσωσι διάφορον προσωπικότητα καὶ ὀντότητα.

Ὁ ἀνήκων εἰς ἀνώτερον βαθμὸν καὶ δυνάμενος ὡς ἐκ τῆς Ἀπολύτου αὐτοῦ ἐξουσίας νὰ μεταχειρισθῇ καὶ περιβληθῇ τὴν εἰς τὸν κατώτερον βαθμὸν ἀνήκουσαν, περιβάλλεται αὐτὴν καὶ παρουσιάζεται ὡς νὰ ἦτο ἡ προσωπικότης καὶ ὀντότης, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ νὰ ὑποδυθῇ. Καὶ ὄντως εἶναι πράγματι ἡ προσωπικότης αὕτη, διότι ἐπικοινωνεῖ **καὶ ἐκδηλοῦται καὶ αὐτὴ ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ Ἀδιαχωρίστῳ καὶ Ἀναλλοιώτῳ ὑποστάσει της, διὰ τοῦ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἀνήκοντος πνεύματος,** τὸ ὁποῖον ὑποδύεται αὐτήν, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ὑποστάσει κατέχουσα αὐτὴν καὶ αὐτοβούλως διαθέτουσα αὐτήν, κατ' ἀρέσκειαν, ἐμφανίζει αὐτὴν μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων καὶ ἰδιοτήτων.

Ἐπὶ παραδείγματι ταύτην τὴν στιγμὴν ὁ ἐπικοινωνῶν μετ’ Ἐμοῦ προσδέχεται τὰς Ἐμπνεύσεις Μου, τὰς ὁποίας διατυπώνει, ὡς νὰ ἦσαν ἰδικαὶ του. **Ὁ ἀγνοῶν τοὺς ὅρους τῆς ἐπικοινωνίας ταύτης, πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ ὑπὸ τὴν μορφὴν καὶ προσωπικότητα αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀτομικότητα τὴν Ὀντότητα, τὴν ἀνήκουσαν εἰς ἄλλον, τὴν δι’ αὐτοῦ ἐκδηλουμένην καὶ τὴν μορφὴν αὐτοῦ καὶ χαρακτῆρα αὐτοῦ λαμβάνουσα;**

Πῶς θὰ ἠδύνατο οὗτος νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὑπὸ τὴν σωματικὴν αὐτοῦ μορφὴν τὴν ὁποίαν βλέπει, διακρίνει καὶ ξεχωρίζει καλῶς καὶ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐλέγξῃ καὶ διαπιστώσῃ καὶ ἀποδείξῃ ὡς εἰς τὸν μεσάζοντα ἀνήκουσα **καὶ δύναται νὰ ὑπάρχῃ συγχρόνως καὶ μία ἄλλη ὑπόστασις καὶ μία ἄλλη ὀντότης καὶ μία ἄλλη μορφὴ ἐκτὸς αὐτοῦ, ἥτις ἐξωτερικεύει τὰς ἀντιλήψεις αὐτῆς δι’ αὐτοῦ, ἐνῷ συγχρόνως ἡ ἐξωτερίκευσις αὐτῶν ἀνήκει ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν διατυποῦντα αὐτὰς καὶ ἐνῷ πάλιν ἀντιθέτως φαινομενικῶς καὶ πραγματικῶς ἀνήκουν εἰς τὸν συλλαμβάνοντα καὶ εἰσδεχόμενον αὐτάς.**

Ὅπως ὅθεν αἱ διατυπούμεναι ἰδέαι, αἱ ὑπὸ τοῦ ἐμπνεομένου ἐξωτερικευόμεναι, δύνανται ν’ ἀνήκωσι εἰς ἄλλον, **ἀλλ’ ἐν τούτοις εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τὸν τρόπον καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἐπικοινωνίας νὰ φαίνωνται ὅτι ἀνήκουν εἰς αὐτόν,** τοιουτοτρόπως καὶ ὁ κατέχων ἀνώτερον βαθμὸν ἐν τῇ Πνευματικῇ Ἱεραρχίᾳ τῶν πνευμάτων, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ μὲ τὴν μορφὴν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἐκείνου, τὸν ὁποῖον **μεταχειρίζεται ὡς διάμεσον πρὸς τοὺς κατωτάτους βαθμοὺς τῆς πνευματικῆς κλίμακος τοῦ κόσμου,** χωρὶς ἡ μορφὴ τὴν ὁποίαν προσλαμβάνει νὰ ἀποσπᾶται ἐκ τῆς προσωπικότητος τοῦ ὄντος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, ἐνῷ συγχρόνως ἀνήκει καὶ εἰς αὐτόν, ὅστις τὴν μεταχειρίζεται διὰ τὴν εὐκολωτέραν χρῆσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Συνεπῶς καὶ τὸ Ὄνομα, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζομαι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπεθύμουν ν’ ἀναπτύξω δι’ ὑμῶν, **εἶναι συμβολικὴ ἀναπαράστασις τοῦ Πνευματικοῦ Διδασκάλου, τὸν ὁποῖον θεωρῶ ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν Ὑπερτάτην κλίμακα καὶ εἰς τὴν Ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Πνευματικῆς Ὀντότητος τοῦ κόσμου ὑμῶν, καὶ τὸ ὁποῖον δύναμαι καὶ πάλιν, ὁπόταν θελήσω, νὰ τὸ μεταβάλω, χωρὶς οὔτε τὸ νέον ὄνομα αὐτὸ νὰ μεταβάλῃ τὴν προτέραν σημασίαν του,** ἀλλ’ οὔτε καὶ ἐπὶ στιγμὴν νὰ παύσῃ νὰ ἐκδηλώνῃ καὶ σημαίνῃ καὶ φανερώνῃ ἐν ὅλῃ τῇ καθολικῇ αὐτοῦ σημασίᾳ **τὴν Ὑπόστασιν Ἐκείνου, Ὅστις ἀνήκει εἰς τὴν Ὑπάτην Ἐξουσίαν τοῦ Κόσμου καὶ Ἄρχων αὐτοῦ Ὢν δύναται διὰ τῶν εἰς Αὐτὸν ἀνηκόντων νὰ διατυποῦται καὶ ἐξωτερικεύεται, χωρὶς ταῦτα νὰ μεταβληθῶσιν, ἀλλ’ οὔτε καὶ Οὗτος δι’ αὐτῶν.**

24/7/1932